

Blekkulf - barnas miljøhelt! [DVD]

Blekkulf - barnas miljøhelt! [DVD]

Blekkulf gjør comeback i digital 3d-animasjon, men uten å skape de helt store bølgene av den grunn. Moralen er veldig god, men spenningen og humoren uteblir i en tam TV-serie for de yngste.

Blekkulf
Nina Bergström
Filmkameratene, Nordisk Film TV
2012
SF Norge
16:9 Fullskjerm (1,78:1)
Dolby Digital 2.0
50 min.
2

3

Moralistisk miljøpreik for de små

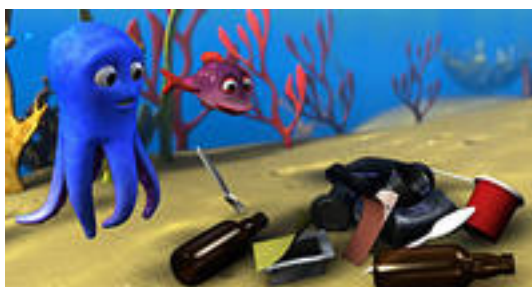
Bente Roestad er moren til Blekkulf. Siden 1989 har hun gitt ut 19 bøker om den vannbaserte miljødetektiven og videreutviklet produksjonen rundt Blekkulf til å omfatte dukketeateroppsetting, TV-serie, radioprogramserie og plateutgivelse. Utover 1990-tallet ble Blekkulf-universet utvidet med en miljøvernklubb for barn - Blekkulfs venner, senere Blekkulfs miljødetektiver - i samarbeid med naturvernforbundet. I 2008 ble Blekkulf overført til Akvariet i Bergen der han formidler sitt miljøengasjement til barn som besøker den populære attraksjonen. I 2012 lanserte Filmkameratene en 26 episoders TV-serie om Blekkulf med et oppdatert design og produksjon i digital 3d-animasjon for å tekkes en ny generasjon miljødetektiver. Men engasjerer egentlig miljøet barn nå for tida?

De syv episodene som er inkludert på denne utgivelsen etablerer hovedkarakterene i serien - blekkspruten Blekkulf, fisken Sprelline og reka Pelle - og undervannsmiljøet der de bor. Det går frem at Blekkulf har måttet flytte fordi en trål ødela det forrige hjemmet hans og Sprelline har rømt fra et fiskeoppdrettsanlegg - og pådratt seg klaustrofobi som følge av trengselen. Hver episode presenterer en utfordring i form av et miljøproblem som de tre vennene må forsøke å løse enten på egenhånd eller ved hjelp av noen av bikkarakterene i serien, så som den smarte Krabbelars eller sangglade Rokkeruth. Som oftest er det menneskeskapte problemer som må løses - i form av plastposer, flasker eller andre fremmedlegemer som menneskene kaster i sjøen - men i episoden som introduserer Svanhild som er tilgriset av olje, er menneskene også en del av løsningen på problemet.

Som vi har blitt vant med i TV-serier for den yngste barnemålgruppen har hver episode en tydelig moral - i

Blekkulf sitt tilfelle er moralen befestet i miljøvern og formidles på forståelig vis, selv for de yngste barna. Etter at Pelle på dramatisk vis fanges i en flaske som ligger på bunnen, får de aller fleste barn med seg at flaske ikke hører hjemme i havet og at de heller bør pantes på land. Det er høyst enkel historiefortelling, men det skader ikke å fore barn miljøbudskapet med teskje. Min største innvending i hvordan episodene er bygget opp, er at de alle er forholdsvis like og at dramatikken i hver episode ikke er dramatisk nok. Problemene trioer støter på er ikke alvorlige nok til at det virkelig er fare på ferde og det er ikke nok tid til å bygge opp et virkelig spennende plot i hver

episode. Det er ikke før Hvalborg går på grunn at det er antydning til spenning.

Dessverre er heller ikke

Blekkulf spesielt morsom. Hovedkarakterene er for fornuftige til å bli veldig morsomme. Det er nok reka Pelle som er tiltenkt rollen som "comic relief", men hangen til gjentatt prompeshumor fungerer ikke i lengden. Selv ikke mine lattermilde fireåringer i testpanelet lar seg more av prompen til Pelle når det går på tredje episoden med samme vitsen. Isteden er det steinbittene Stein og Bitten som er morsomme i deres enfoldige ondskap. På den annen side er ikke steinbittene skumle nok til å bidra som en motvekt til fornuften som råder blant hovedkarakterene, slik at det oppstår aldri noen trussel utover de menneskeskapte miljøproblemene. Det er dog nok av miljøproblemer å ta tak i for vennene våre - være seg søppel, oljeboring eller tråling - og sammen greier de å få bukt med det meste.

Blekkulf har fått et oppdatert design siden forrige besøk på TV-skjermen tilpasset digital 3d-animasjon. Dette tilfører en friskhet hos karakterene som nok appellerer til smårollingene, men det fører også til at karakterene mest minner om små badeleker. Dette gjelder særlig for Sprelline som ser mer ut som en fargerik akvariefisk enn en glad laks og Rokkeruth som mest av alt ser ut til å høre hjemme i en lekebutikk. De ulike karakterene beveger seg med realistiske og raske undersjøbevegelser og spesielt Blekkulf har et troverdig svømmemønster. Det er begrenset mimikk og fakter å spille på for animatørene så forvent ikke at hele følelsesregisteret blir brettet ut på skjermen. Det er tekniske begrensninger som følge av tid og økonomi som ligger bak de fleste designvalgene, men jeg hadde likevel forventet meg et større spekter av undersjøisk liv. Det er ikke før i episode sju at havet befolkes av andre enn hovedrolleinnehaverne - dette bidrar til at *Blekkulf* oppleves som lite realistisk og noe tamt visuelt sett. Blant høydepunktene designmessig er morilden som ser flott ut og bidrar til å utfylle mangfoldet under vann.

Stemmegiverne gjør jevnt over en meget god jobb. Det er alltid spenning forbundet med å gi barn hovedroller, men jeg synes Isak Aas Lindmo greier seg meget bra som Blekkulf. Verre er det med Janne Formoe som så ofte forflater sin rollefigur som Sprelline. Produsentene har vært flinke til å få med gode karakterskuespillere til å befolke de mindre rollene, så som Edward Schultheiss, Per Christian Ellefsen, Kari Simonsen og Henriette Steenstrup. Eldar Vågan, med sin innlandsdialekt, må spesielt nevnes som gjør en utmerket innsats som steinbitten Stein.

Det er urettferdig å sammenlikne

Blekkulf med andre undersjøiske storproduksjoner som *Oppdrag Nemo* og

Sammys eventyr: Den hemmelige passasjen, men for barna i kjernemålgruppen som er vokst opp med animasjon i verdensklasse innen rekkevidde, er det likevel relevant for hjemlige produksjoner å strekke seg etter kvaliteten som disse konkurrentene besitter.

Blekkulf kan absolutt hamle opp med andre lavbudsjettproduksjoner som befolker barne-TV-stasjonene, men skal man hamle opp med de store kanonene må større budsjetter stables på beina. Sånn som ståa er nå er ikke engang

Blekkulf bra til å være norsk. Både Filmkameratene og andre har levert mer overbevisende tidligere.

Utgivelsen:

SF Norge gir ut *Blekkulf* som en del av Barnas favoritter-serien og i kjent stil er utgivelsen blottet for ekstramateriale. De syv episodene presenteres som seg hør og bør med godt bilde som formidler filmskapernes intensjoner på godt vis og med et lydspor som bringer videre dialog og effekter som forventet. Intet spektakulært overfor en målgruppe som oftest ikke får noe ekstra på sine DVD-utgivelser.

Alt i alt en ganske fattig utgivelse av en TV-serie som ikke imponerer nevneverdig. Det er heller ikke trailere å se på nett for denne nytsatsingen og blekkulf.no er en statisk side med postadresse som mest relevante info. Skuffende dårlig satsing for noe som har en såpass bra innholdsmoral.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 26.12.12

Takk til SF Norge for anmeldereksemplar.

Relaterte artikler:

[5 spørsmål: Nina Bergström](#)

Ja

[Blekkulf cover;](#)